

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

56. Considerando Passionem Domini tanquam injurias acerbissimas,
summis Dei beneficiis, ab ingratis hominibus repositas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

cinam reponeret omnium morborum nostrorum, & exempla omnium virtutum proponeret & flammam amoris excitaret. Siquidem nihil usque adeò nos provocat vel ad imitationem Christi, vel ad Amorem Dei, quàm ista acerbissima Dei nostri pro nobis Passio. Hactenus Peter Costerus, de affectibus animi nostri, qui in Passione Dominicæ meditatione excitari possunt, ac debent.

MODUS LVI.

Quinquagesimus sextus modus Passionis Dominicam meditandi esse potest, Considerando Passionem ipsam, tanquam ingratis hominum in Deum injurias, quibus illi beneficia sibi à Deo facta indignissimè rependerunt. Tali Considerationis modo, utitur ipsa Ecclesia in die Sancto Parasceves, eumque appellat Improperia: idque ideo, quia in eo inducitur Deus impropersans ingrato populo suo, beneficia sua maxima à se illi facta, injuriis acerbissimis sibi eodem retributa. Describo ideam Modi hujus aliquantulam, primum verbis Thomæ de Torsillo, qui ita inducit Christum *doloribus mortis*

Concio Quæ undique vallatum, atque dicentem. O vos omnes qui transitis per viam attendite si est dolor, sicut dolor meus. Videte, me à Discipulo Judæis traditum flagellis casum, & denique Crucifixum. Hæc Christus prope initium
drag. tomo 2.
Feria 6. in Passione Domini Conc. 3.
Pf. 135.
Exod. 13.

tas, quam ego magnâ coronavi gloria, me coronavi spinis. Hic populus, quem variis spoliis Egypti ditavi, me spoliavit. Ego ipsi mare aperui in divisionibus, ipse verò carnes meas lacerat, & sanguinis mei effundit. Ego nube eos operavi,

sole lederentur; ipsi verò faciem meam velant, ut
me subsannent. Ego eos pavi caelesti cibo, ipsi verò
potaverunt me aceto. Ego ex petra dedi aquam,
quã sitim sedarent; ipsi verò idulantea latus meum
aperuerunt. Hactenus ille. At enim graphicè.
atque etiam copiosè magis rem hanc cognosce-
mus ex ipsis Ecclesiæ verbis.

Popule meus quid feci tibi? aut in quo con-
tristavi te? Responde mihi.

Quia eduxi te de terra Ægypti, parasti Cru-
cem Salvatori tuo.

Quia eduxi te per desertum quadraginta
annis, & mannã cibavi te, & introduxi te in
terram satis bonam. Parasti Crucem Salvatori
tuo.

Quid ultra debui facere tibi, & non feci?
Ego quidem plantavi te vineam meam specio-
sissimam, & tu facta es mihi nimis amara.

Aceto namque sitim meam potasti: lancea,
perforasti latus Salvatori tuo.

Ego propter te flagellavi Ægyptum cum
Primogenitis suis, & tu me flagellatum tradidisti.

Ego eduxi te de Ægypto, demerso Phara-
one in mare rubrum: & tu me tradidisti Prin-
cipibus sacerdotum.

Ego ante te aperui mare, & tu aperuisti
lanceã latus meum.

Ego antete præivi in columna nubis. Et
tu me duxisti ad Prætorium Pilati.

Ego te pavi mannã per desertum: Et tu
me cecidisti alapis & flagellis.

Ego te potavi aquã salutis de Petra. Et tu
me potasti velle & aceto.

V. P. Druz. Op. VIII.

Y

Ego

Psal. 44.

Num. 20.

Ex Missali

Romano Fe-

ria 4. in Pa-

rasceve.

Druz.
Bicki
er: aceto
Tomus III
V. P.
8

„Ego pro te Chananaeorum Reges percussisti
 „Et tu percussisti arundine caput meum.

„Ego dedi tibi sceptrum regale. Et tu dedisti
 „tibi capiti meo spineam coronam.

„Ego te exaltavi magnâ virtute. Et tu me
 „spendisti in patibulo Crucis.

„Popule meus quid feci tibi? aut in quo
 „contristavi te? responde mihi.

Haec tenus Improperia Domini: proprie Chananaeorum ingratorum gentem spectantia. Similia haec in meditatione formare possumus, tanquam si fiat à Domino ad Populum Christianum, vel ad animam peccatricem.

Popule meus (Redempte meus) quid feci tibi? aut in quo contristavi te? Responde mihi.

Ego eduxi te de captivitate diaboli: tu autem parasti crucem Salvatori tuo, & mala omnia pro omnibus bonis retribuisti.

Ego propter nimiam Charitatem tuam de caelis descendi: tu odio habuisti me gratis.

Ego aestimavi te pluris quam Animam tuam: tu creaturas viles mihi in amore propece fuisti.

Ego redemi te morte aeterna sanguine meo tuo & meo sanguinem, & Animam tuam in patibulo vendidisti.

Ego te à peccatorum vinculis absolvi: tu autem vinculis peccatorum tuorum usque & usque onerasti.

Ego fide meâ oculos tuos illuminavi: tu autem oculos meos velasti; & tuos, diligendo me, tenebras quam lucem, excæcasti.

Ego te veste gratiae meritorumque meorum induxi: tu autem spolium meum induisti.

indui: tū me ad flagella nudasti, & te gratiā meā
spoliasti.

Ego te ab æternis flagellis subduxi: multa-
que alia flagella peccatorum tuorum tibi condo-
navi: tu me flagellasti linguositate, carnalitate
tuā, aliisque sceleribus tuis quotidianis.

Ego te Coronā & Stolā gloriæ meæ indui:
tu me spinis coronasti, purpurā superbiæ induisti,
arundine vanitatis, sputis, & alapis impudentiæ
tuæ illusisti.

Ego omnia subjeci sub pedibus tuis: tu me
Barabbæ latroni, & latrocinantibus cupiditatibus
tuis subjecisti.

Ego tibi suave jugum legis meæ imposui: tu
mihi Crucis trabem & scelerum tuorum sarcinam
imposuisti.

Ego te ad vitam æternam prædestinavi: tu
me quotidiano in peccata consensu, ad mortem
Crucis damnasti.

Ego tibi corpus meum in cibum, sanguinem
in potum dedi: tu dedisti in escam meam fel, &
in siti mea potasti me aceto amaritudinis invidiæ,
fraternique odii tui.

Ego te in Paradisum reduxi, cælumque tibi
referavi: tu me domo cordis tui ejectum Cruci
addixisti.

Ego te amplecti venientem volens, expan-
di brachia mea: tu brachia mea affixisti obstina-
tione tuā, ne amplecti possem te.

Ego pro te Patrem oravi: tu & me & Patrem
meum blasphemasti, & blasphemari fecisti.

Ego Animam meam pro te posui: tu te mihi
ereptum sponte tuā diabolo & damnationi ejus
tradidisti.

Y 2

Ego

Druck:
Bicki
ier: acced
Tomus III
V
8

Ego tibi Cor meum in quo te conservare patefeci: tu me in tua impœnitentia, recidivis que sceleribus tuis, sepelivisti.

Popule (Redempte meus) quid feci tibi? in quo contristavite? responde mihi.

Hucusque verba improperantis Dei gravissima certè, & ipsas contererere adamantinas portas idonea. Quis enim sustineat immotus dicere taliter sibi improperantem Deum? Et tamen quis non cogitur taliter improperantem audit sibi: si suam in mentem reduxerit, quanta beneficia Dei in se, quantâ ingratitudinis malignitæ rependit fecunditate, tum in omni vita perditè transacta, tum specialiter in abusu Passionis Christi, quo toties Dei Filium iterum iterumque crucifixit, & sanguinem pretiosissimum ejus pollutum & duxit, & fecit. Et populo quem Israelitico Deus improperat beneficia temporalia, terrena, carnalia à se præstita, vicissim verò injurias, potissimum etiam corporales, quæ illo sibi exprobat redditas. Caterum animam Christianæ peccatrici, exprobat Deus beneficia & temporalia quidem, sed potissimum spiritualia, cœlestia, æterna, quæ incomparabiliter temporalibus sunt excellentiora: quibus beneficiis Anima rependerit injuriarum, contemptuum, ingratitudinum, omniumque enormissimorum scelerum, prodiones, vincula, contumelias, & ad ipsius Divinitatis interiora penetrantes, & ipsam illam Passionem Christi, cum omni suo merito (quantum in eis stirpitis eradicantes, atque cum anima ipsius profundum æternæ damnationis demergentes) inibi que sepelientes. Quo nihil potest com

gere, cogitarique in Christum injuriosius atque indignius. Sicut enim Animam in æternum salvari morte suâ Christi præmium supremum, & ultima gloria est: sic Animam cum sanguine & morte sua in æternum perire, suprema & ultima injuria est, extremumque meriti sui & gloriæ Patris Æterni damnum. Et quod potest esse tam ferreum, tamque rupeum os, quod possit coram Deo talia impropere vel ad momentum subsistere? Igitur Anima hujusmodi Passionis Dominicæ meditatione utens, non poterit non efficacissimos concipere stimulos ad Pœnitentiæ fructusque dignos pœnitentiæ, ad humiliatorem sui, ad gratiarum actionem, ad sollicitudinem melioris & sanctioris in posterum vitæ consecranda, ad redamandum ardentissimè atque insatiabilissimè eum, quem in se tam beneficum, tam malitiosè tamque indignè hæcenus à se habitum agnoscit. Et hunc ego puto esse sensum ipsius Ecclesiæ: quæ post recensita illa impropria ex parte Dei, illico ex parte sua, effunditur in admirabiles gratitudinis erga Deum affectus. Subjungit enim.

[Crucem tuam adoramus Domine, & Sanctam resurrectionem tuam laudamus, & glorificamus: Ecce enim, propter lignum venit gaudium universo mundo.] Et cætera quæ sequuntur.

MODUS LVII.

Quinquagesimus septimus modus Dominicam Passionem meditando esse potest, per quosdam titulos Christi Domini, sive officia ejus

Y 3

ejus

Dreß
Bickl
ver: cæc
Tomus III
V
58